

CUPIDO'S ERVEN

(Die Liebesfarm)

Blijspel in drie bedrijven

door

HORST WEINMANN

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CUPIDO'S ERVEN - DIE LIEBESFARM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HORST WEINMANN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Anna; huishoudster

Vivian; nicht van ome Arie

Agaath; nicht van ome Arie

Doris; nicht van ome Arie

Sannie; haar dochter

Bram; burgemeester

Pastoor; parochieherder

Fons; koster

Jack; neef van ome Arie

Rinus; postbode

DECOR:

De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant een open doorgang, die voert naar de logeerkamers boven, alsmede de andere vertrekken in huis. In de korte rechter kant een deur naar de keuken. In de achterwand een open doorgang, waarachter 'n erf gesuggereerd kan worden. De doorgang is groot genoeg om bijvoorbeeld de postbode met z'n fiets te laten opkomen, c.q. hem deze in de doorgang neer te laten zetten, al naargelang de beschikbare ruimte. Een in de hengsels terzijde gedraaide poort kan de afsluitmogelijkheid suggereren. Het vertrek is ingericht als boerenbedoening, met 'n houten hoekbank, waarvoor 'n tafeltje, een grotere tafel met stoelen, kast, buffet etc., nogmaals, al naar de ruimte toestaat, compleet met 'n paar worsten aan 't plafond, 'n paardenhaam aan de muur etc. Ook dient 'n telefoon voorhanden te zijn.

EERSTE BEDRIJF

Anna: *(is bezig tafel te dekken met 'n aantal kopjes, schoteltjes, melkkannetje, suikerpot etc., zingt op melodie: wie zal dat betalen)*

Wie zal alles erven, straks wordt 't vertelt,
wie krijgt al die pinkepinke, wie krijgt al dat geld..
Wie zal alles er.

Vivian: *(op midden met klein koffertje, tamelijk ouderwets in de kleren)*
Hallo Anna, ben ik de eerste? *(verwonderd)* En voor wie ben jij dat allemaal in elkaar aan 't steken? Dat wil toch zeker niet zeggen dat er ook zoveel erven zijn hoop ik? Dan blijft immers voor niemand wat over.

Anna: Kijk 's aan, Vivian! Ik had bijna gezegd: kom d'r in, maar zover ben je immers al. En eh, je hoeft echt geen schrik te hebben dat je niet genoeg krijgt hoor, want ome Arie is, pardon, was, 'n vermogend man, dat weet je.

Vivian: Kan best zijn, maar 't was ook 'n onuitstaanbare etterbak. We hebben nooit goed met elkaar door één deur gekund en daarom sta ik er ook van te kijken dat hij mij in z'n testament bedacht heeft.

Anna: Och kom, zo erg was ie nu ook alweer niet. Hij had ook z'n goede kanten... Ik kan me tenminste niet beklagen, want ten opzichte van mij was ie altijd zeer coulant.

Vivian: O ja, ten opzichte van jou. En hij zal ook wel geweten hebben waarom! Het is toch 'n algemeen bekend geheim dat jullie 'n verhouding hadden en dientengevolge zal hij je ook wel royaal in z'n testament bedacht hebben.

Anna: Daar kan ik geen zinnig woord over zeggen, want ik heb er geen flauw idee van wat hij de notaris heeft laten beschrijven. Ik ben namelijk niet zo nieuwsgierig als jij.

Vivian: Och kom. Zo ver als ik je ken zul je 't ome Arie wel voorgeschreven hebben, er daarbij voor zorgend zelf niets tekort te komen. Jij bent toch alleen maar met dat oud kameel in 't nest gekropen om 'm kaal te plukken.

Anna: Weet je wat je me kunt, jij uitgedroogde cactus? *(wegwerpgebaar, voor zich heen)* Wat zou ik me ook druk maken. Oude vrijsters worden met 't klimmen der jaren immers steeds sacherijniger... Maar eh, ik heb boven 'n paar kamers op orde gebracht... de tweede van links is voor jou. Kun je je alvast 'n beetje opfrissen. *(af in keuken)* al zal dat bij jou wel niet veel meer baten.

Vivian: *(haalt onverschillig schouders op)* 'n Grijsze mus uit 't volk slechts, is nooit m'n type geweest... Hoe ome Arie zich met zoiets heeft kunnen afgeven... Maar zo is 't mansvolk nu eenmaal. Als 't een of ander wijf

met d'r kont draait, zijn ze meteen van slag.

Doris: *(op midden, vlot gekleed, vrolijk, met reistas, heeft dit laatste gehoord)* Dan heb jij blijkbaar je hele leven lang verzuimd met dat anatomisch onderdeel van je te draaien, want door jou is immers nog nooit 'n man van slag geraakt... Hallo, die Vivian! *(zet koffer neer)*

Vivian: En omwille van mij hoéft ook geen man van slag te raken, want ik moet van dat geteisem niets hebben. Voel me zonder 'n stuk beter. Als je ziet hoeveel huwelijken op de klippen lopen... Maar aan wie vertel ik 't? De jouwe is immers ook met de noorderzon naar 't zuiden vertrokken.

Doris: Onze Vivian, nog steeds alleen en derhalve verbitterd als altijd. Maar troost je, misschien erf je wel zoveel, dat straks mogelijk iemand voor je financiële charmes valt.

Vivian: *(links af)* Ik ga naar m'n kamer en kom pas terug als de notaris er is. En als 't voorlezen van 't testament voorbij is, ben ik zo vertrokken. *(bits)* Ik hoef me hier toch niet van jan en alleman aan de lopende band te laten beledigen.

Doris: Aha, dan heeft iemand anders haar dus ook al te grazen gehad! *(vrolijk)* Goed zo! Maar waar zal ondergetekende dan wel...? *(roept)* Annaaa...

Anna: *(op uit keuken met schort voor)* Ja ja, wat heeft...? *(blij)* Hé Doris, dat is 'n poos geleden! Hartstikke leuk je weer 's te zien! En, is Sanne niet meegekomen?

Doris: Jawel, maar ze moest nog even iets regelen met d'r vriend. Gaan volgende week met vakantie en dat heeft heel wat voeten in de aarde, dat vertel ik je.

Anna: Zal wel, ja. Maar eh, ik neem aan dat je eerst even naar je kamer wilt, voordat 't theater losbarst en eh, ik hoop dat 't je niets uitmaakt dat jij en Sannie op één kamer slapen. En zoals altijd als jij er bent, de eerste rechts, de mooiste die we hebben. Maar kind, neem me niet kwalijk, *(richting keuken)* als je eens wist wat er nog allemaal op me wacht.

Doris: Maar zeker, dat ken ik toch, ga gerust je gang.

Anna: *(af)* In elk geval fijn dat je er bent.

Doris: Als iémand blij mag zijn Anna al die tijd bij zich gehad te hebben, is 't toch wel ome Arie... Nou ja, *(kijkt om zich heen)* laat ik in elk geval blij zijn met 'n paar dagen rust op 't platteland... *(neemt reistas, af links)* Kom Doris, eerst maar eens uitpakken... *(pastoor, burgemeester en Fons op door midden; pastoor in zwart costuum en met witte boord, burgemeester met ambtsketen om)*

Pastoor: Kijk, niemand der afwezigen is aanwezig.

Fons: Ja ja, maar dat komt omdat er niemand is.

Burg.: Zeer scherpzinnig Fons... Maar ondertussen ben ik er toch wel razend benieuwd naar wat de oude gierigaard ons heeft nagelaten.

Pastoor: (*altijd 'n beetje zalvend*) Kom kom m'n zoon, zo spreekt men niet over 'n dierbare overledene.

Fons: Neem me niet kwalijk, meneer pastoors, maar u hebt 'm ook niet altijd met fluwelen handschoentjes aangepakt. Dat weet ik in m'n functie als koster 't beste. U hebt steeds gezegd dat hij 'n slecht christen was, omdat hij en Anna niet getrouwd waren, dat hebt u altijd gezegd, meneer pastoors.

Pastoor: Ja ja, dat klopt, maar toen leefde hij ook nog.

Burg.: Meneer pastoor, achter z'n rug om hebt u van Arie geen spaan heel gelaten, maar tegen hem persoonlijk hebt u zich altijd zo fijntjes gedragen als gezeefde poppenstront, omdat u er altijd op gehoopt hebt van hem 't geld te krijgen voor 'n nieuwe klokkentoren.

Pastoor: (*bruusk*) Meneer de burgemeester, daartegen moet ik protesteren! Dat is niet conform de waarheid!

Fons: Maar zo was 't wél, meneer pastoors. En ik wil er ook nog wel bij vertellen, dat ik 't maar wat vreemd vind dat u beiden zo over meneer den Hollander spreekt. Meneer Arie is ten opzichte van mij altijd royaal en vriendelijk geweest.

Burg.: Dank je de koekoek. Omdat jij 'm altijd in alles gelijk hebt gegeven. Maar kom, laten we Arie in vrede rusten. God zij z'n arme ziel genadig.

Pastoor: Amen. (*kijkt om zich heen*) Hebben jullie er enig idee van wie er allemaal bij de voorlezing van 't testament aanwezig zullen zijn?

Fons: Voor zover ik weet: wij met ons drieën, z'n nichten Vivian, Agaath en Doris, en dan nog Sannie, de dochter van Doris.

Pastoor: Ik kan me vergissen, maar z'n vermogen moet omvangrijk zijn, zegt men. (*tot burgemeester*) En niemand kan dat eigenlijk beter weten dan jij Bram, omdat de gemeente toch enorme stukken grond van 'm gekocht heeft voor 't industrie-terrein, nietwaar?

Burg.: Om hoeveel 't gaat mag ik niet verklappen, dat is ambtsgeheim, maar tengevolge daarvan is 't ondertussen wel 'n publiék geheim dat 't om zeer veel gaat en er voor ieder van ons 'n hoop overblijft, tenminste, als Arie ons geen loer heeft gedraaid en de verdeling 'n beetje eerlijk heeft geregeld.

Pastoor: (*extra zalvend*) Zeg Bram, over eerlijk gesproken, en omdat we nu toch net gezellig met z'n drietjes bij elkaar zijn... zou er iets van waar zijn wat de mensen zo zeggen?

Burg.: (*sarcastisch*) Nee toch! Er zijn mensen die iets zeggen? Niet te geloven! En wat zeggen ze dan zoal, meneer pastoor?

Pastoor: Dat jij pakweg drieëntwintig jaar geleden 'n verhouding hebt gehad met Doris, de nicht van de overledene. Men zegt zelfs dat 't 'n

zeer eh... (*kucht eens*) diepgaande affaire geweest moet zijn.

Burg.: Wat de mensen zeggen, daar veeg ik m'n kon... form de gedachte, dat die, waarover men spreekt, nog altijd leeft, de voeten aan af. En als 't al zo geweest zóú zijn, dan is dat nog altijd 'n zaak tussen Doris en mij. En laten we eerlijk zijn: er wordt zoveel gekletst. De mensen zeggen bijvoorbeeld ook, dat de pastoor en z'n huishoudster iets met elkaar gehad zouden hebben en zij daarom moest vertrekken. En men is niet te beroerd er aan toe te voegen, dat haar taak nu is overgenomen door z'n zus, zodat hij niet in de verleiding komt, begrijpt u.

Pastoor: (*verbolgen, opgewonden*) Dat is toch... dat is 'n onbeschaamdheid van de grofste soort! De hemel is m'n getuige dat daar geen woord van waar is.

Fons: Toe nou, meneer pastoors, dat is toch geen reden om u zo op te winden. In 'n kleine gemeenschap als de onze wordt toch gekletst bij 't leven, zelfs nog over de doden. Dat moet u als meneer pastoors toch 't beste weten... Niettemin, men zegt niet voor niets: in elke legende zit 'n kern van waarheid en eh... (*zoekend*) oh ja, 'n portie dichterlijke vrijheid.

Pastoor: Luister Fons, we hebben het over huishoudelijke en niet over kerkelijke aangelegenheden! Als jij je voorlopig nu eens eerst tot je eigen terrein zou willen beperken, ja? Je zou je beter eens kunnen afvragen waarom Anna zich niets van ons aantrekt...alsof we 'n stel dolende zwervers zijn.

Fons: Precies, meneer pastoors, we zijn toch geen Manillagangers.

Pastoor: Emmausgangers.

Fons: Precies zoals ik zeg ja.

Burg.: Die zal wel heel wat om handen hebben op dit moment, als ze zoveel volk over de vloer krijgt.

Fons: (*af in keuken*) Zal vermoedelijk wel in d'r eigen domein zijn... kijk wel 's even.

Pastoor: Zeg Bram, mag ik je wel verzoeken me niet telkens onderuit te halen in 't bijzijn van anderen? Dat is niet goed voor m'n prestige. De mensen moeten vertrouwen kunnen putten uit iemand van mijn professie.

Burg.: Ja zeg, je bent toch zelf begonnen! Als jij mij met rust laat, laat ik jou ook met rust. Zo is 't tot nu toe altijd geweest. Als jij er voor zorgt dat de mensen braaf blijven, zal ik ze wel dom houden. Daar zijn we altijd wel bij gevaren, of niet soms?

Pastoor: Ja ja, dat klopt en zo moeten we 't ook houden. De twee belangrijkste personen uit 'n gemeenschap moeten 't met elkaar eens zijn.

Burg.: Precies. En aan mij zal 't niet liggen. Maar jij zet je de laatste tijd teveel af tegen mij en m'n partij. Als jij onze ergste rivalen, die overdwars gestreepte dwaallichten van bruin rechts, vanaf de kansel steeds de hemel inprijst en mijn partij in een adem blijft vervloeken, kun je beter overplaatsing aanvragen, want dan zul jij hier bij ons geen leven meer hebben.

Pastoor: Ho ho Bram, wie zonder zonde is...

Burg.: ...zal niet veel plezier in 't leven hebben... (*verzoenend*) Maar kom. niet dat je dit nu opvat als 'n bedreiging... nee nee, 't is meer bedoelt als 'n goede raad.

Pastoor: Weet ik Bram, weet ik. Maar zeg nu zelf: ik heb toch geen keus. Bisschoppelijke schrijvens ben ik nu eenmaal verplicht aan m'n schaapjes voor te lezen.

Burg.: Kom kom, 'n intelligente herdershond als jij moet diezelfde schaapjes ook wel in de juiste richting kunnen krijgen zonder te bijten. Blaffen mag je zoveel je wilt, als je ze maar mijn kant uitdrijft. Dan kom ik vanzelf waar ik wezen moet en jij er ongeschoren vanaf.

Pastoor: Ja ja, maak je nu maar niet...

Anna: (*op uit keuken, haar schort afnemend, gevolgd door Fons, die 'n stuk cake eet*) Neem me niet kwalijk, meneer pastoor... en u, meneer de burgemeester... ik had niet gehoord dat u er al was. En eh, mag ik u iets aanbieden? De cake komt net uit de oven.

Fons: (*met volle mond*) En wat voor een! Kan ik iedereen aanbevelen! Net zo lekker als thuis van moeders.

Anna: (*trots*) Nou zeg, als dat geen vuurvast compliment is! Maar zeg eens Fons, (*met knipoog naar de anderen*) ik mag toch aannemen dat je inmiddels wel tot 't besef bent gekomen dat er nog mensen op de wereld zijn van 'n andere constructie dan jezelf. En eh, zou 't niet zo stilaan tijd worden eens naar zo'n ander merk uit te kijken zodat je eindelijk eens van je "moeders" los komt? Op jouw leeftijd is dat beslist geen seconde te vroeg hoor.

Fons: 'n Ander merk? (*beetje onnozel*) Ik weet best wat je bedoelt hoor. Maar waarom zou ik? Moeders kookt voor me, ze wast en houdt de woning schoon. Wat moet ik dan nog met 'n ander?

Anna: Als je zelf niet in de gaten hebt wat je mist, is elke raad overbodig.

Pastoor: Hé hé Anna, moedig onze Fons niet tot onzedige handelingen aan.

Anna: Hoe kan men 't nu onzedelijk noemen, als men iets, dat men van de natuur heeft gekregen, op de meest prettige wijze benut...? En als er dan ook nog liefde bij te pas komt... (*wegwerpgebaar*) Maar goed eh, zal ik dan nu toch maar 'n stuk cake...? Ook met liefde gemaakt.

Burg.: Och nee, Anna, die kan best wachten totdat de anderen er ook

zijn. Maar eh, 'n borrel, die zou er wel ingaan. Tenminste, van de soort die Arie zelf ook altijd gebruikte.

Anna: Als je zo goed op de hoogte bent, kun je je ook zelf bedienen. Je weet immers waar 't spul staat. En neem me nu niet kwalijk, *(af in keuken)* ik heb nog bergen werk te verzetten.

Burg.: *(ferme glaasjes en 'n fles uit de kast halend)* Ja ja, wij redden ons wel... En eh, doet meneer pastoor ook mee?

Pastoor: 'n Kleintje Bram. Ik drink altijd met mate, dat weet je.

Fons: En of we dat weten!

Pastoor: Wat bedoel je daarmee Fons?

Fons: U preekt wel altijd dat de parochianen een voorbeeld aan u moeten nemen door met "mate" te drinken, maar u vertelt er nooit bij dat uw eigen vaste maat altijd 'n hele liter is.

Pastoor: Fons, ik heb je al eens eerder gezegd dat jij je tot de kerkelijke zaken moet beperken.

Burg.: *(tot Fons)* Jij ook, neem ik aan?

Fons: *(maakt royaal schenkgebaar)* Goeie maat graag!

Pastoor: *(op z'n half vol glaasje wijzend)* Kom Bram, dat is toch wel heel erg zuinig zeg.

Burg.: *(bijgietend)* Je zegt 't maar...

Fons: Voorzichtig, meneer pastoors, dat is straf spul hoor.

Pastoor: Wees maar liever zelf voorzichtig, jij. De laatste tijd heb ik je al eens vaker over je theewater gezien... je hebt toch geen problemen hoop ik?

Fons: Soms wel ja, als de maat nog niet vol is.

Burg.: *(giet nog 'n scheut in Fons z'n glas)* En nu genoeg geëmmerd! *(heft glas)* Op ome Arie en z'n testament... *(allen drinken ineens leeg, burgemeester schenkt weer, tot pastoor)* En? 'n Grote of 'n kleintje?

Pastoor: Hier is er maar één aan 't emmeren en dat ben jij. 'n Grote natuurlijk!

Fons: *(heft glas)* En deze drinken we op meneer den Hollander. Dat 't ome Arie goed mag gaan aan gene zijde. We zullen aan 'm blijven denken.

Burg.: En hopelijk heeft hij ook aan ons gedacht.

Pastoor: Ora pro nobis. *(Agaath, gevolgd door Sannie, op door midden, met kleine koffer, Agaath onmogelijk gekleed, kleren passen absoluut niet bij elkaar, Sannie in jeans, T-shirt en met rugzak)*

Agaath: *(met enige verwondering)* Ook goedemiddag.

Sannie: Hallo allemaal... 'n feestje zo te zien...

Pastoor: Aha, kijk eens aan, kennelijk nichten van meneer den Hollander, nietwaar? En mag ik vragen wie wie is?

Agaath: *(handengeven aan allen)* Ja ja, als ik me even mag voorstellen:

ik ben Agaath, 'n dochter van ome Aries zus, Willemijn, zaliger gedachtenis... leuk met u kennis te maken.

Sannie: (*handengeven aan alledrie, als laatste de burgemeester*) En ik ben Sannie. M'n moeder is de dochter van tante Aggie, de 'n paar jaren geleden gestorven andere zus van ome Arie.

Burg.: (*blijft haar hand vasthouden, enthousiast*) Dus, dan ben jij de dochter van Doris!?!? Gossie zeg, net zo betoverend als d'r moeder! Wat zeg ik? 'n Beeldje! 'n Regelrechte schoonheid! Weet je kind, jouw moeder en ik zijn eens heel eng met elkaar bevriend geweest... Ik mag je toch Sannie noemen hoop ik?

Sannie: (*lachend*) Maar zeker! U zou immers m'n vader kunnen zijn. (*doet rugzak af, zet 'm ergens neer*)

Fons: (*voor zich heen*) Hoort daar, hoort daar, hoe waar, hoe waar!

Burg.: (*dreigend, sissend*) Houd je gedeisd Fons! (*vriendelijke andere toon tot Agaath*) Ja ja Agaath, en jou kan ik me nog goed herinneren hoor. Toentertijd kwam je wel eens vaker hier langs, weet je nog? En, hoe staat 't leven tegenwoordig?

Agaath: Nou ja, ik ben inmiddels al lang en breed getrouwd en bovendien ook nog beroepsmatig doende, dan blijft niet veel tijd meer voor familiebezoek. Bovendien was ome Arie niet zo bijzonder gesteld op m'n man en vaak ook had ik de indruk, dat hij liever geen mensen om zich heen had... heb 'm altijd 'n beetje als 'n kluizenaar beschouwd... Maar eh, 't is 'n heel end hier naar toe en 'n plekje om me 'n beetje op te frissen zou me welkom zijn... Is Anna d'r nog steeds?

Fons: Ze is in de keuken, maar heeft 't erg druk. En omdat ze wist dat je kwam, heeft ze mij gevraagd je de kamer te wijzen. Kom, geef me je koffer maar, help ik je wel.

Agaath: Fons? Ik dacht 't zo net al aan je stem te horen... zou je haast niet meer herkend hebben.

Fons: Maar Agaath, ben ik dan zo afgetakeld?

Agaath: (*zucht*) We zij er allemaal niet jonger op geworden, helaas... Maar goed, als je me wilt helpen, ga dan maar voor... (*Fons koffer genomen, gaat Agaath voor, links af*)

Sannie: (*tot de twee*) Ik weet niet in hoeverre u beiden ome Arie gekend hebt, maar zo eenzellig als tante Agaath net deed voorkomen, was hij helemaal niet. Ik zal niet zeggen dat ik de deur hier heb platgelopen, maar als ik er was heb ik 'm altijd ervaren als vriendelijk en attent.

Pastoor: Wel m'n dochter, die uitspraak pleit voor je edele inborst.

Bram: Maar eh, je moeder, is ze niet met je meegekomen?

Fons: (*op van links, heeft dit laatste gehoord*) Is reeds gearriveerd. Heeft zich al lang geïnstalleerd in de eerste rechts, zoals altijd. (*Fons werkt zich onopvallend richting keuken en dan daarin af*)

Burg.: O ja? Dat ik haar dan nog niet gezien heb?

Sannie: (*richting links af, rugzak meenemend*) Zal wel eens gaan kijken.

Burg.: Ja ja, doe dat, en vraag haar of ze naar beneden wil komen. Zeg maar dat Bram op haar wacht.

Sannie: (*vrolijk af*) Ik zal d'r vertellen dat haar innige jeugdliefde smachtend naar haar uitkijkt en dat haar held er nog heel acceptabel bij loopt...

Burg.: (*stralend*) Wat 'n schatje! 'n Enig kreng! Zag je d'r?

Pastoor: (*droog*) Ik geloof inderdaad dat ik iets gezien heb.

Burg.: Maar luister, als Doris zo meteen komt, mag je me hier niet voor de voeten lopen, dat begrijp je toch zeker wel.

Pastoor: (*hoofdschuddend*) Typisch 't gedrag van de nimmerzat die, als je 'm 'n vinger reikt, maar meteen de hele hand neemt.

Burg.: Is 't veel moeite dat even voor me te willen vertalen?

Pastoor: De hemel is je goed gezonnen geweest, door er voor te zorgen dat die helleveeg, waarmee je vijftien jaar in zonde hebt geleefd, er eindelijk met 'n ander tussenuit is gepiept, waar of niet?

Burg.: Klopt. Maar dat die "ander" toevallig Pierke de Boer was, paste toevallig toch ook in jóúw straatje, nietwaar?

Pastoor: Daar hebben we 't nu niet over. Waar 't om gaat is, dat je als dank voor die hemelse gunst nu, jou kennende tenminste, meteen weer iets onwettigs wilt gaan beginnen met je oude jeugdliefde. Fraai, werkelijk fraai hoor.

Burg.: (*honend*) Edelachtbare, de kennelijk reeds veroordeelde toekomstige aangeklaagde, vraagt nederig vergiffenis voor het feit, dat het hem nog niet vergund is geweest opnieuw te zondigen. Maar ik kan u verzekeren dat ik m'n uiterste best zal...

Doris: (*op van links*) Ha, meneer pastoor! (handengeven) Hoe maakt u 't?

Pastoor: Laten we niet klagen m'n kind. En met jou? Ook nog alles naar wens?

Doris: (*nonchalant*) Och, ik heb betere tijden gekend, maar 't zal beslist wel weer goed komen. (*lachend tot Bram, ook handengeven*) Hallo Bram, ouwe jongen, Sannie zei dat je naar me gevraagd had! (*bekijkt 'm monsterend*) En gelijk heeft ze... "zo oud als ie lijkt," zei ze, "zal ie wel nooit worden, maar voor de rest nog heel acceptabel." En dat klopt Brammie, dat klopt!

Burg.: (*gevlaid*) Men is zo oud als men zich voelt, zeg ik altijd. Maar jij baby... nee, jij bent totaal niet veranderd! Nog steeds dezelfde byouty als drieëntwintig jaar geleden! (*maakt wegwenkgebaar naar de pastoor*) Meneer pastoor, zei u net niet dat u naar Anna in de keuken wilde, om te proeven of haar cake gelukt was?

Pastoor: Maar nee, m'n zoon, dat kan toch wachten - zoals je net ook zelf zei - totdat de anderen er allemaal zijn.

Bram: *(geeft weer teken dat pastoor verdwijnen moet)* Meneer pastoor, u kunt Anna toch niet beledigen. U weet immers dat ze er op staat dat u als zielzorger altijd vooraf proeft van de geneugten des levens.

Pastoor: Ja ja, alles goed en wel, maar ik ben uiteindelijk theoloog en geen dermatoloog.

Bram: *(met nadruk)* Meneer pastoor!!!

Pastoor: *(argeloos)* Ja?

Bram: Anna wacht!

Pastoor: Toch zeker niet op...? Ach zo, ja ja... ik begrijp 't al, 'n goede heeft maar 'n half been nodig. *(af in keuken)* Maar denk eraan m'n zoon, de geest is gewillig, maar 't vlees... *(af)*

Bram: *(wegwenkend)* Weet ik! Maar ik leef gezond en neem 't vlees per pond... en taai nu maar af...

Doris: Die zal ook nooit veranderen. 't Is en blijft 'n sta-in-de-weg.

Bram: Maakt zich zorgen over m'n zieleheil. Zeker nu hij weet dat ik weer alleen ben en ooit tot over m'n oren verliefd op je was. Wat zeg ik: was!? Als ik je zo bekijk... ik voel nu pas goed dat je *(legt hand op 't hart)* hier nooit weg bent geweest. *(wil haar tegen zich aan trekken, maar zij weert af)*

Doris: *(opgewekt, vrolijk)* Ho ho vriendje, ho ho, niet zo vlug. Ik zal niet ontkennen dat ik blij ben je weer terug te zien, maar we kunnen na 'n opfrisperiode van 'n paar minuten de oude story van toen toch niet zomaar voortzetten. En eh, als ik 't goed begrepen heb ben je nu dus op de solotoer? Maar ik weet toevallig, dat je 'n hele poos hebt samengeleefd met 'n ander, en waar is die dan zo opeens gebleven?

Bram: *(grinnikend)* Er tussenuit geknepen met Pierke de Boer.

Doris: *(ongelovig)* Met de Boer? De aartsvijand van de pastoor en tevens de grootste vrek uit de hele omtrek? Dat mag je toch wel 'n wonder noemen.

Bram: *(meesmuilend)* De juiste nul op de juiste plaats is geen wonder, maar realiteit.

Doris: Hoezo?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto